

Republiek Oranje: door Ton Boogmans

Het is toch kicken (jaren '60-jargon) als je hoort dat een vroegere medestudent, Frits Le Roux, een heus boek (249 pag.) heeft geschreven. Een literaire thriller nog wel, te verkrijgen via www.lulu.com. Nou roept Lulu eerder de associatie op met wat frivole dan met serieuze literatuur, maar niets is minder waar. Want Frits snijdt hier een serieus onderwerp aan: het in diskrediet brengen van het koningshuis door een journalist die lid is van het Republikeins Genootschap. Een genootschap dat erop uit is om de monarchie ten val te brengen en zo de weg vrij te maken voor een republiek.

Anton Dupont, journalist en lid van het Republikeins Genootschap, krijgt een dossier in handen gespeeld waaruit zou blijken dat prinses Juliana in de oorlog een verhouding zou hebben gehad met een veiligheidsfunctionaris. Als dit in het nieuws komt, wordt de situatie voor het koningshuis natuurlijk onhoudbaar en is het gedaan met het Oranjehuis. Om te kunnen bewijzen wat er in het dossier wordt gesuggereerd, gaat Anton op onderzoek uit. Anton vertelt Jules van Pasen, een succesvol acteur waar hij een relatie mee heeft, over de inhoud van het dossier. Jules, die ondertussen moeilijkheden heeft met de regisseur van het nieuwe stuk waarin hij speelt, besluit in samenspraak met zijn agent een nieuw stuk te laten schrijven over deze zaak.

De Chef van het Kabinet van de Koningin besluit in te grijpen om te voorkomen dat het koningshuis op twee fronten wordt aangevallen en geeft opdracht de dossiers terug te stelen. Dit gaat allemaal niet als gepland en je hebt de poppen aan het dansen.

De dochter van Anton, stagiaire bij de politie in Amsterdam, raakt bij het onderzoek betrokken. Dat mag natuurlijk niet en geeft de nodige problemen.

Daar tussendoor loopt nog de moeder van Jules, die een beginnende Alzheimer heeft en euthanasie wil plegen. Er komen nogal wat personen in het boek voor. Het zou te ver voeren om ze allemaal te noemen, maar je moet je hoofd er wel goed bij houden. Voeg daar de complexe onderlinge verhoudingen in de relationele sfeer bij en je hebt een recept voor een explosieve thriller.

Zoals het in een thriller hoort zijn er veel verwickelingen die elkaar in een hoog tempo opvolgen. Dat heeft de schrijver (klinkt wat professioneler dan Frits) heel goed vormgegeven in het boek. Als in een actiethriller volgen de ontwikkelingen elkaar in hoog tempo op en wordt de focus op de verschillende ontwikkelingen steeds verlegd. Het geheel zit qua vorm zeer knap in elkaar.

Hoewel het een thriller heet te zijn, heb ik echter niet op het puntje van de stoel gezeten om het uit te lezen. Het is geen "pageturner" geworden, zoals de Engelsen zeggen.

Het einde heeft een Deus ex Machina, waardoor het verhaal nogal onverwachts eindigt.

Blijft overeind dat het een boek is met een origineel plot en dat ik een immense bewondering heb voor dit knappe stukje werk. Ik zou het in ieder geval niet na kunnen doen. Chapeau Frits!